Выходить у Львовѣ що дня (крôмѣ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франковані.

Рекламацiи неопечатаній вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостьвахъ на провинцiи:
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рокъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поединоке число 3 кр

Ч. 75. | Нинѣ: гр. Страстный ч., рим. Тибурція | Завтра: Великий пят., Анастазія | Четверъ 2 (14) цвѣтня 1892. | Всходъ сонця 5 г. 13 м.; заходъ 6 г. 48 м. Баром. 755 терм. + 16·0° + 4·0° | Рокъ II.

Послѣдні засѣданя Сойму краевого.

На 24-тôмъ засѣданю зъ дня 8 цвѣтня повѣдомивъ маршалокъ Палату, що маляръ Матейко дарувавъ оденъ изъ своихъ образôвъ краеви — Пос. Антоневичь простувавъ слова пос. Баденiого зъ попередного засѣданя, мовь бы то вôнъ (пос. Антоневичь) казавъ, що соймъ придержуесь засады „дѣли и пануй“; слова тй вôдносились до правительства.

Петицію громады мѣста Львова въ справѣ субенціѣ зô скарбу краевого на поставлене будынку для помѣщеня войсково-наукового закладу у Львовѣ полагоджено въ той спосôбъ, що принято внесеня комісіѣ: Будынокъ пôдъ кадетску школу выставить громада львôвска при помочи краевого скарбу; Соймъ обовязуе ся покрыти половину выдаткôвъ на поставлене того будынку; выдатки на удержане будынку поносять оба властителѣ: край и мѣсто; свою половину выдаткôвъ край выплатить черезъ 50 лѣтъ рентою пать-процентовою. — Внесене пос. Волод. Козловского о замкненю румуньскои границѣ полагоджено въ такій спосôбъ, що ухвалено резолюцію до правительства, щобы всѣ ветеринарскй постановы, котрй хоронять передъ заразою зъ Румуніѣ и Россіѣ, утримати правосильными а при переговорахъ о заключене торговельного трактату зъ Сербіею спеціяльно взяти въ оборону краевй плоды рôльництва. — Ухвалено на предложене краевого Выдѣлу резолюцію до правительства въ справѣ дешевшого вынайму касарень для жандармеріѣ, щобы кватерункове за мешкане офіцирôвъ и жандармôвъ платило ся пôсля нормъ обовязуючихъ у войску.

При спеціяльнôй дебатѣ надъ буджетомъ ухвалено мѣжь иншимъ:

На выдавництво рускихъ книжокъ шкôльныхъ 4.180 зр. до розпорядимости краевои Рады шкôльнои. Комісія буджетова пôдвысшила при тôй позиціи прелімінарь Выдѣлу краевого о 2.180 зр. (Выдѣлъ прелімінувавъ на выдавництво рускихъ и польскихъ книжокъ по 2.000 зр.), бо стôлько принѣсъ доходъ зъ розпродажи въ 1891 р. рускихъ книжокъ шкôльныхъ. Заразомъ поставила комісія резолюцію: Поручае ся Выдѣлови краевому, щобы въ прелімінари на 1893 р. и на слѣдуючй роки сталу субвенцію 2.000 зр. на выдавництво рускихъ книжокъ пôдвысшавъ о квоту, яка прийде зъ ихъ розпродажи. Петицію товариства им. Шевченка о 4.000 зр. на выдавництво рускихъ пôдручникôвъ шкôльныхъ передавъ Соймъ кр. Радѣ шкôльнôй.

При позиціи 96 е): „Надъ петиціею тов. „Шкôльна Помôчь“ у Львовѣ вносить комісія перейти до порядку денного“ — забравъ голосъ Впреос. Митроп. Сильвестеръ: Петицію „Шкôльнои Помочи“ не увзглядпено мабуть задля того, що або петиція сама була недостаточно мотивована або еѣ въ комісіи недостаточно пôдперли, длятого мусить теперь забрати голосъ въ еѣ користь. У Львовѣ єсть 300 дѣтей потребуючихъ помочи, щобы могли дальше просвѣчати ся и образувати ся, а тов. „Шкôльна Помôчь“ щиро ними опѣкуе ся. Крôмъ мотивôвъ, якй вже и самъ Соймъ высказавъ що до потребы пôдпираня шкôльництва народного, можна ще й се додати, що така помôчь єсть теперь доконечна, бо въ краю загальна дорожня. Петицію „Шкôльнои Помочи“ все увзгляднювано, то и теперь просивъ еѣ увзгляднити въ сей спосôбъ, щобы влучити еѣ мѣжь тй петиціи, котрй поручае ся Выдѣлови краевому до увзглядненя. Внесене се принято, а на внесене референта ухвалено ще пôднести призначену на повысшй цѣли суму 3000 зр. на 3100 зр. — Внесене комісіѣ буджетовои, щобы не увзгляднити петиціѣ рускои бурсы св. Іоана въ Дрогобичи, перепало по промовѣ пос. Ксен. Охримовича, котрый высказавъ, що петицію сеи бурсы все увзгляднювано, а теперь нема нѣякихъ причинъ еѣ вôдкидати. — Дрогобицку бурсу долучено до тыхъ бурсъ, якй мае увзгляднити Выдѣлъ краевый.

При рубрицѣ: „Удержане памятникôвъ историчныхъ“ промавлявъ пос. Антоневичь и просивъ, щобы не залишати дальшихъ розкопôвъ въ Галичи.

На вечѣрнôмъ засѣданю вôдповѣвъ комісаръ правительственный на интерпеляціи послôвъ Телишевского и Окуневского. Першому сказавъ въ справѣ городецкои Рады повѣтовои, що задля неправильностей, якй лучили ся при выборѣ новои Рады повѣтовои, урядуе въ Городку ще стара Рада, котру правительство буде мабуть приневолене розвязати и поробити кроки для зарады тымъ ненормальнымъ вôдносинамъ. — Що до интерпеляціѣ пос. Окуневского о надужитя залѣщицкого старосты Ляховского, — то годѣ было зарядити доходженя такъ скоро, щобы ихъ результатъ наспѣвъ передъ кôнцемъ сеи сесіѣ тымъ бôльше, що староста теперь недужій. Однакъ Намѣстництво зарядить строге слѣдство и потягне старосту до одвѣчальности, але коли

21

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

На другій день рано Міся и панѣ де Рошь вcѣдали до вѣденьского *купе* и закимъ ґрафъ вставъ, були вже въ Суровѣ.

Пробудившись, ледви мавъ часъ протерти очи, коли ему дали знати, що бриґадиръ зъ сыномъ вôдъѣхавъ, що донька выѣхала, що Альфредъ въ ночи вернувъ зъ Остапомъ домôвъ.

— Знаю се — сказавъ холодно до слуги.

Вставъ у найгôршôмъ настрою, коли управитель поспѣшивъ заявити, що не мôгъ що до Остапа сповнити приказу, бо вôнъ выѣхавъ. Ґрафъ казавъ управителеви забратись зъ хаты.

— Чи ясневельможный ґрафъ каже его здоганяти?

— Вамъ до того засѣ!

И знову оставъ самъ; а знати треба, що нѣчо не мучило его такъ, якъ самота. Читати не любивъ, интересами займавъ ся лише тогди, коли мусѣвъ, а товариство було ему конче потрѣбне. Коли самъ сидѣвъ у хатѣ, то зъ нетерпеливости переходивъ въ роздразнене, котре кôнчилось безсильнымъ остовѣнемъ. Цѣлый день пробувавъ чимъ будь занятись, але дарма — нѣчо ему не йшло, а що гôрше, нѣчо его справдѣ не могло заняти.

Тогожъ дня поѣхавъ Альфредъ до Сурова. Намовлявъ Остапа, щобы зъ нимъ ѣхавъ, але не вдалось ему намовити.

Скоро Міся спостерегла брата, то першимъ еѣ пытанемъ було:

— А Остапъ?

— Не хотѣвъ ѣхати.

Панѣ Кристина приняла Альфреда дуже щиро; его закинули тысячемъ пытань, не дали ему вôдотхнути. Вôнъ мусѣвъ имъ оповѣдати свои подорожѣ, пригоды и описувати Остапа, про котрого були дуже цѣкавй. Якъ кожда незвычайна, такъ доля сироты займала всѣхъ. Панѣ Кристина пôсля своихъ пересвѣдченъ брала его въ оборону, а Міся такъ горячо, такъ живо говорила про него, такъ безнастанно наводила розмову на той предметъ, що вкôнци Альфредъ почавъ першій зъ того жартувати.

Михайлина почервонѣла и змѣшала ся.

— А! а! — сказала старша господиня дому, кладучись вôдъ смѣху. — Мôй братъ! Мôй братъ померъ бы, одеревѣвъ бы, розумъ стративъ бы, колибъ ему се могло прийти на думку. Представте себѣ! Алежь то щось страшного!

Сей здогадъ обернули въ смѣхъ. Однакъ Михайлина смѣяла ся зъ того найменше.

Альфредъ привыклый до слѣдженя людей, спостерѣгъ легко, що ся думка може близшою була до правды, якъ усѣмъ здавалось.

И справдѣ Михайлина чула вже сю дивну, невытолковану прихильнôсть до единои особы, котра вôдрôжняе ся своимъ положенемъ мѣжь громадою иншихъ, прихильность, що часто не знати зъ вôдки бере ся. Сперву милосердє, потôмъ цѣкавôсть, вкôнци може и духъ противности, зближали еѣ до того чоловѣка, котрый — якъ казала — не бувъ подôбнымъ до прочихъ людей.

Наше образоване товариство, такъ одностайно гладке, такъ однаково скучне, такъ однаково убране на тѣлѣ и душѣ, есть таки часомъ цѣкаве на новости и ихъ ставить на першôмъ мѣсци.

Міся була жертвою нудьги, якои зазнавала хочь у найлѣпшôмъ товариствѣ та незмѣрно одностайнôмъ.

Суть люде, котрымъ въ такôмъ товариствѣ выгôдно и добре, але живѣйшій умъ не може на тôмъ поперестати. Умъ той гонивъ и шукавъ за суперечностями, за незвычайными людьми, нехай бы они вже були и не найкрасшими, але за те незвычайными. Може и спомины дитиньства, коли малому хлопцеви казали бавити панночку, коли неразъ и дуже довго бавили ся разомъ, — причиняли ся до збудженя чутя, котрого не пора розбирати.

бы закиды показались несправедливй, то интересованй стороны мусять приняти на себе одвѣчальнôсть за кривду нанесену урядникови.

Буджетъ низшихъ шкôлъ рôльничихъ ухвалено якъ слѣдуе: Школа въ Городенцѣ выдатки 12.996 зр., доходы 2.994 зр.; — школа въ Ягольници выдатки 11.810 зр., доходы 2.960 зр.; — школа управы льну въ Городку выдатки 3.880 зр., доходы 2.356 зр.

Выдѣлови краевому поручено, щобы одень зъ маючихъ заименувати ся учителѣвъ вандрôвныхъ мавъ квалiфiкацiю учителя ветеринарiѣ, такъ, щобы мôгъ въ означенôмъ Выдѣломъ краевымъ часѣ выкладати той предметь въ Ягольници, Городенцѣ и Коберницяхъ.

Выдатки для пôднесеня рукодѣльництва и промыслу краевого ухвалено въ сумѣ 178.330 зр.

На 25-ôмъ засѣданю Сойму зъ дня 9 цвѣтня пôдпиравъ пос. Барабашь петицiю громады Кричка въ богородчаньскôмъ повѣтѣ о звôльнене вôдъ оплаты коштôвъ шпитальныхъ. — Правит. комiсарь вôдповѣвъ пос. Крамарчикови на его интерпеляцiю въ справѣ львôвскихъ учителѣвъ. — Пос. Гурикъ простувавъ слова пос. ґр. Ст. Баденiого и казавъ, що вôнъ бувъ вправдѣ за пôдвысшенемъ додатку до податкôвъ, але рôвночасно домагавъ ся знесеня мыта. — Пос. ґр. Бадені вôдповѣдавъ пос. Антоневичеви и сказавъ, що вôнъ изъ стеноґраму переконавъ ся що слова пос. Антоневича: „дѣли и пануй" вôдносили ся до него, не до правительства. — Пос. Антоневичь зазначивъ, що Русины не позволять нѣкому мѣшати ся до своихъ справъ и закидавъ пос. Баденiому, що вôнъ поставивъ засаду „дѣли и пануй" сказавши „розрôзняй". — Пос. Ст. Бадені ще разъ реплiкувавъ и заявивъ, що жалуе, що пос. Антоневичь не умѣе зробити рôзницѣ межи латиньскими словами „divide et impera" а „distingue", але вôнъ не буде его учити по латинѣ.

По сѣмъ ухвалено въ поименнôмъ голосованю внесене комiсiѣ буджетовои т. е. пôдвысшене додатку до податкôвъ 61 голосами противъ 58 и внесеня комiсiѣ господарства краевого въ справѣ продажи соли зъ поправками пôс. Телишевского, щобы по бôльшихъ стацiяхъ зелѣзницъ були маґазины соли, пос. Меруновича, щобы увзглядн͏ити теперѣшну добру орґанiзацiю льокальну и пос. В. Козловского о скорôй орґанiзацiи продажи соли для худобы.

Зъ вечѣрного засѣданя сего дня, на котрôмъ наступило закрыте Сойму подаемо поки що лишь промову Маршалка краевого а промовы Є. Ексц. п. Намѣстника, пос. Яворского и дра Савчака лишаемо до слѣдуючого числа. Є. Ексц Маршалокъ краевый кн. Санґушко сказавъ:

„Ся Палата буде за хвилю Найвысшимъ рѣшенемъ закрыта по пяти тыждняхъ працѣ. Въ наслѣдокъ того закрытя досыть значне число предметôвъ вже выготовленыхъ комiсiями, спаде въ дневного порядку. Хочь край на ихъ недовгôмъ вôдложеню зазнасть може невеликои шкоды, то однакъ тымъ бôльше треба мати надѣю, що Соймъ ще въ сѣмъ роцѣ буде скликаный и буде въ можности полагодити сй справы.

„Суть мѣжь ними хосеннй законы, н. пр. законъ о полiцiи пожарнôй для сѣлъ, законъ ловецкiй и иншй, котрй заразъ будуть могли бути взятй пôдъ нарады сеи высокои Палаты, а тымъ самымъ праця реферептôвъ и комiсiй не пôйде на марне.

„Коли вже говорю про надѣю, що Соймъ буде въ друге скликаный сего року, то годѣ менѣ ще разъ не пôднести ваги ухваленя буджету у властивôмъ часѣ, бо про сю справу, вôдкрываючи выс. Палату, я поваживъ ся згадати.

„Тожь высказую ще разъ надѣю, що выс. Правительство скличе ще разъ Соймъ сего року въ осени.

„Не буду томити сеи выс. Палаты вычислюванемъ еѣ власныхъ ухвалъ, однакъ мушу тутъ пôднести деякй зъ важнѣйшихъ.

„Заразъ на вступѣ появили ся внесеня, змагаючй до полѣпшеня долѣ учителѣвъ народныхъ, а идучй значно дальше анѣжь внесеня краевои Рады шкôльнои и Выдѣлу краевого. Якъ перша такъ и другiй, не поваживши ся въ такъ тяжкôмъ роцѣ жадати значныхъ жертвъ вôдъ сеи высокои Палаты, обмежили ся на жадане сего, що доконче потрѣбне. Тымчасомъ ся выс. Палата зъ власнои iнiцiятивы въ своѣй щедротѣ пôйшла такъ далеко, що забезпечила долю учителѣвъ вôдъ разу и не побояла ся наложити на край и его мешканцѣвъ нового прикрого тягару. Пôднести тутъ зъ того мѣсця сю жертволюбнôсть, се мôй обовязокъ, бо не есть се щедрота богача, а лишь жертволюбнôсть чоловѣка, котрый мусить самъ тяжко працювати, щобы вдоволити всѣ свои, щоразъ бôльшаючй зобовязаня, котрый въ потѣ чола поборовши частину своеи задачѣ, бачить передъ собою щоразъ то новй, бôльшй и труднѣйшй обовязки, якй мусить полагодити. Симъ доказала выс. Палата, якъ высоко цѣнить задачу шкôльництва въ краю; теперь буде задачею учителѣвъ, показати ся гôдными сеи жертвы и зô своеи стороны вôдповѣсти выжиданямъ, якй край мае до нихъ.

„Ухвалила выс. Палата 100.000 зр. запомоги для населеня повѣтôвъ, потерпѣвшихъ вôдъ неврожаю. Ся запомога, роздѣлена систематично, зъ увзглядненемъ публичныхъ робôтъ и меншои або бôльшои трудности зарôбку, получена зъ субвенцiями, якй выс. Правительство дасть на ту саму цѣль, та зъ дѣяльностiю Радъ повѣтовыхъ и комiтетôвъ льокальныхъ, зможе — надѣю ся — запевнити истноване потерпѣвшимъ и осягнути сей успѣхъ, що всѣ поля будуть належито засѣянй. Се буде залежати въ значнôй части вôдъ самыхъ интересованыхъ, котрй не повиннй призабути у власнôмъ интересѣ, що помôчь краю о стôлько есть оправдана, о стôлько — я бы навѣть сказавъ — не дѣлае на шкоду суспôльности, о скôлько вôдносить ся до одиниць, котрй дѣйстно не суть въ силѣ дати собѣ самй рады. Небезпечнôсть того рода запомогъ лежить въ тôмъ, що могли бы ослабити напружене одиниць и обезсилити самопомôчь.

„Найважнѣйша справа, котра вызначалась въ сегорôчнôмъ Соймѣ, то справа фiнансова. Она такъ дуже заняла всѣхъ, що иншй справы звела на другiй плянъ. Зрôстъ буджету, наглый и нерôвномѣрный, та обава, щобы повтаряючй ся дрôбнй позички не ослабили до певнои степени кредиту краю, заинтересували всѣхъ. Однй хотѣли запевнити порядну господарку фiнансову краю, другй, беручи рѣчь по господарски, жахали ся гадки, перекинути на довгй лѣта довгъ, котрого можна бы позбути ся въ такъ короткôмъ часѣ. Если есть справа фiнансова въ Галичинѣ, если суть дефiциты и позички краевй, то лишь задля того, що намъ подобае ся сплачувати менше-бôльше три разы стôлько довгу рôчно, скôлько затягаемо позичокъ. Може се не фiнансово, може се не поступово, але пôсля мого погляду — поважаня гôдне. Се чувство въ найлѣпшôмъ значѣню шляхотске и хлопске, хотѣти скинути зъ плечей тягаръ довгу, увôльнити ся якъ найскорше, хочь бы зъ найбôльшемъ напруженемъ гаруючи, вôдъ зобовязань а не перекидати ихъ на дѣтей, котрй и такъ може будуть мати иншй зарôвно важнй и тяжкй задачѣ выповнити, се чувство честного довж-

---

Графь выдержавъ на самотѣ тыждень, сподѣвавъ ся приѣзду доньки що хвилѣ; тымчасомъ донька присылала по що разъ бôльше рѣчей, але анѣ не писала, анѣ не обѣцювала вертати. Вкôнци знудженый и майже до розпуки доведеный зъ гнѣвомъ выбравъ ся до Сурова.

Въ Суровѣ не заставъ того дня нѣкого, всѣ були запрошенй на пôдвечѣрокъ до Скалы. Сперши хотѣвъ и вôнъ тамъ ѣхати, але роздумавши, що тамъ застане Остапа, казавъ завернути до дому.

Остапъ бувъ ще тамъ, але вже на вôдъѣздѣ. Глубокiй сумъ, охота до самоты, оминане товариства, въ котрôмъ усе бачивъ ся интрузомъ на завадѣ, спонукали его до вôдважного та непевного вчинку. Вôнъ постановивъ собѣ выѣхати до Варшавы, скрыти ся тамъ и щезнути. Хто знае? Може надѣя, що здобуде тамъ славу, пôднесе ся колись, гнала его такожь; хочь вôнъ самъ до того не признававъ ся.

Альфредъ, котрый быстрымъ окомъ спостерѣгъ, що Михайлина надмѣрно занялась Остапомъ, не протививъ ся его выѣздови, а противно похвалявъ сю думку.

Міся не знала про постанову Остапа нѣчого. Остапъ хочь поважавъ еѣ дуже, та все таки обминавъ еѣ, а она противно шукала его.

Майже силуваня треба було до того, щобъ вôнъ показавъ ся въ Суровѣ; а пôдвечѣрокъ у Скалѣ дорадила Михайлина.

Панѣ Кристина замѣтила такожь се, що еѣ близька своячка зовсѣмъ не таить великои прихильности и майже пристрастно бажае зближити ся до чоловѣка, котрый на щебли клясифiкацiѣ товарискои стоявъ такъ далеко вôдъ неи. Она догадалась, що се, и сказала такожь Альфредови на ухо: нехай ѣде! Сей пôдвечѣрокъ у Скалѣ вôдбувавъ ся вечеромъ надъ берегомъ рѣки, въ тѣни старыхъ дубôвъ. Остапъ мусѣвъ тамъ бути. Михайлина вытягнула его на розмову и не зважаючи на притомнôсть кôлькохъ чужихъ осôбъ, сѣла зъ нимъ на лавцѣ та не пускала его вôдъ себе, коли тôльки хотѣвъ вôдôйти.

Остапъ не знавъ, що дѣяти. Бувъ молодый; незужитй и нерозвитй чутя вôдзывались въ нѣмъ сильно; а тутъ блескъ очей, чарôвный усмѣхъ и тужнй слова Михайлины свѣдчили явно, що не бувъ ѣй байдужнымъ. Зъ другого боку чувъ вôнъ обовязокъ, розумѣвъ свое положене и въ тôмъ мусѣвъ шукати обороны противъ зростаючои любови. Коли вже мали розъѣздитись, вôнъ попрощавъ Михайлину, котра не знала нѣчого, що вôнъ задумавъ вôдъѣхати до Варшавы.

— Позвольте, панѣ, — сказавъ вôнъ — попращатись на довго, може й на завсѣгды.

— Якъ то? Вы вôдъѣзджаете? Куды?

— Мушу, ѣду.

— Але куды, не повѣдомивши насъ.

— Самъ не знаю, куды; въ свѣтъ, куды мене очи поведуть. Ту остатись не можу.

— Я не бачу причины! — скликнула Міся.

— Самъ Альфредъ радить менѣ выѣхати и я бачу, що треба выѣхати, а хочь и жалко менѣ розставати ся зъ тыми, котрымъ я все виневъ, котрй ангельскими крилами заслоняли мене дотеперь, то я таки выѣду, бо мушу; такъ треба. Отже приймѣть, панѣ, щирй слова пращаня вôдъ мене, що я за васъ, за вашого батька готовъ кровь свою пролити, житє вôддати

Михайлина склонила голову и замовкла. По хвилинѣ вôдозвала ся: То вы ѣдете? Годѣ менѣ вамъ вôдраджувати, хочь не розумѣю, чому именно такъ скоро мусите вôдъѣздити. Ѣдьтежь, та не забувайте про насъ.

— Нѣколи! — скликнувъ зъ молодечимъ одушевленемъ Остапъ, пôднимаючи руки.

— Нѣ, нѣколи! А якъ коли небудь буде вамъ потрѣбне мое житє, то заклич͏те мене, я вôддамъ его дуже радо.

Двѣ слезы закрутились въ очахъ Мiсѣ.

Зачали прощати ся и выѣздити. Альфредъ зъ Остапомъ вôдвели гостей ажь пôдъ Суровъ.

На другiй день рано почтовй конѣ въ простôмъ вôзку повезли доктора Остапа до Варшавы, тôльки туманъ закуривъ ся по дорозѣ.

Мы не пôйдемо тамъ за нимъ, а мусимо остати въ Суровѣ и Скалѣ.

(Дальше буде.)

ника и доброго вôтця родины. Я гадаю, що се чувство, свѣдомо чи несвѣдомо, було и у внесеню обтяжити трема крейцарами додатку. Се, що дано учителямъ пароднымъ, се дано на стало, на все, сего не можна покрывати операцією фінансовою, се возьмѣмъ смѣло на нашѣ плечѣ. Така була гадка внесеня.

„Але все те — якъ я назвавъ — чувство. Розвага и розумъ велѣли думати про запевнене порядной господарки фінансовои, а зъ вôдси вийшла лише що ухвалена резолюція до Выдѣлу краевого. Въ тôмъ чувствѣ — про котре я говоривъ — бачу запоруку будучности, бачу певнôсть, що такъ, якъ доси сей край зъ найбôльшою точностію доповнявъ всѣ свои зобовязаня, такъ буде и въ будучности; — словомъ, що въ тôмъ краю вôдъ часу, коли самъ собою править, не було, нема и не буде господарки, котру Нѣмцѣ иронічно а несправедливо polnische Wirtschaft назвали“.

(По руски:) „Послы рускои народности брали незвычайно живу участь въ комісійныхъ роботахъ, за те національна борба въ сѣй высокôй Палатѣ притихла сего року. Мы мали нагоду пересвѣдчити ся, кôлько тратить робота Сойму, коли цѣннѣ силы пословъ, засѣдаючихъ на рускихъ лавахъ, суть майже выключно занятѣ полемічными выводами. Зъ другои же стороны маю надѣю, що рускѣ послы могли также пересвѣдчити ся, що ихъ бôльша здержаливôсть въ тôмъ напрямѣ, не выходить на шкоду розвою ихъ народности“.

По тыхъ словахъ пôднѣсъ Маршалокъ окликъ въ честь Є. Вел. Цѣсаря, а Палата трикратно его повторила.

Переглядъ політичный.

При закрытю ческого сойму анѣ намѣстникъ анѣ маршалокъ краевый не згадали анѣ словомъ про ческо-нѣмецку угоду, а першій давъ Чехамъ спôзнати, що лѣпше бы було, колибъ они займали ся справами економічными.

„Буковина“ обговорюючи справу послѣдныхъ выборôвъ доказує, що Русины повинни старати ся теперь о то, щобы мати въ буковиньскôмъ Выдѣлѣ краевôмъ и въ краевôй Радѣ шкôльнôй своихъ представителѣвъ.

Въ вѣденьскихъ кругахъ політичныхъ удержуєсь поголоска, що россійскій міністеръ фінансовъ Вышнеградскій не верне вже на свою посаду, хочь бы й выздоровѣвъ. Такъ само удержуєсь поголоска, що Россія готова приступити до якогось торговельного порозумѣня зъ Нѣмечиною и що царь зъѣде ся мабуть зъ цѣсаремъ нѣмецкôмъ на золотôмъ весѣлю вел. кн. Ваймарского.

Новинки.

Львôвъ дня 1 цвѣтня (13).

— **Громадѣ Поручинъ** въ повѣтѣ бережаньскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь на докôнчене будовы школы 100 зр. запомоги.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ радникови Намѣстництва у Львовѣ, Леопольдови Моравецови ордеръ зелѣзнои короны III-ои клясы.

— **Є. Ексц. П. Намѣстникъ ґр. Бадені** удѣливъ зъ фонду для вдôвъ и сирôтъ по урядникахъ и слугахъ властей політичныхъ запомоги 60 вдовамъ и сиретамъ въ загальнôй сумѣ 1.825 зр.

— **Панѣ Намѣстникова** ґр. Марія Баденіова жертвувала суму 200 зр. зъ аматорского представленя уладженого дня 6-го с. м. въ палатѣ Намѣстникôвскôй, на фондъ для вдôвъ и сирôтъ по урядникахъ и слугахъ властей політичныхъ.

— **Є. Ексц. Митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ** приступивъ яко членъ основатель до товариства Убезпеченъ „Днѣстеръ“.

— **На конкурсъ розписанѣ парохіи:** Бережниця и Фирлѣѣвъ въ речинцомъ до 2 липня с. р.

— **Презенты на парохію:** Волю гологôрску еп. львôвскои одержавъ о. Мих. Форись; на Боднарку еп. перемыскои, дек. бôцкого, одержавъ о. Ив. Сорока.

— **Нова читальня „Просвѣты“** має отворити ся въ середу по святахъ, т. є. дня 20 цвѣтня с. р въ мѣсточку Кривчу надъ Днѣстромъ.

— **На памятникъ Волод. Барвѣньского** зложили члены товариствъ „Руска Бесѣда“ и „Філія Просвѣты“ въ Станіславовѣ 22 зр. 58 кр.

— **Пос. Романчукъ** пôддавъ ся остаточно операціи и перебувъ єѣ щасливо. Операція була дуже тяжка бо треба було добути ся ажь до болоны черевнои, щобы болякъ, т. зв. инфільтратъ выдобути и пацієнта треба було наркотизувати. Операцію перевѣвъ дръ Шрамъ въ товариствѣ дрôвъ Вера, Яны и Сельского. Операція тревала всего пôвъ годины и удала ся зовсѣмъ добре. Недужій має ся по операціи добре, горячки нема, силы вдоволяючи, апетитъ добрый. До тыждня повинна рана загоити ся.

— **Въ велику пятницю** вôдспѣває хоръ питомцѣвъ рускои духовнои семинаріѣ у Львовѣ страстнѣ псальмы въ слѣдуючôмъ порядку: 1) Бортняньскій „Благообразный Іосифъ“ A-moll. — 2) Гайднъ „Аминь глаголю тебѣ“ C-moll. — 3) Рудковскій „Искупилъ ны єси“ A-dur. 4) Гайднъ „Боже мой“ F-moll. — 5) Бортняньскій „Да мовчить всякая плоть“, октетъ, H-moll. — 6) Гайднъ „Отче въ руцѣ Твои“ Es-dur. — 7) Бортняньскій „Услиши Боже гласъ мой“ D-moll. — Партіи сольовѣ выповнять пп.: Ол. Нясецкій (теноръ I.), Клѣшь и Вас. Левицкій (теноръ II.) Стефановичъ (баритонъ) и Куриякъ (басъ). Діріґентъ п. Остапъ Нижанковскій. Початокъ о годинѣ $3^1/_2$ по полудни.

— **Въ станіславôвской катедральнôй церквѣ** будуть вôдспѣванѣ въ велику пятницю о 7-ôй годинѣ по полудни псальмы страстнѣ пôсля слѣдуючои проґрамы: 1) Бортняньскій „Благообразный Іосифъ“ A-moll. — 2) Рудковскій „Насъ ради“ C-moll. — 3) Рудковскій „Распялъ ся єси“ B-dur. — 4) Рудковскій „Ужасъ бѣ“ C-moll. 5) Лаврôвскій „Искупилъ ны єси“ A-dur. — 6) Гайднъ „Аминь глаголю тебѣ“ C-moll. — 7) Бортняньскій „Благообразный Іосифъ“ A-moll.

— **Змѣна властителѣвъ.** Маєтнôсть Сопôвъ, въ повѣтѣ коломыйскôмъ, набувъ вôдъ Мендля Гальперна Антôнъ Кунцъ.

— **Зъ судовои салѣ.** Передъ львôвскимъ судомъ веде ся розправа противъ Кароля Гумля, доворця возôвъ зелѣзницѣ Кароля Людвика, обжалованого о переступство противъ безпеченьства житя. Въ ночи зъ 29 на 30 вересня 1891 р. въѣхавъ тяга́ровый поѣздъ, идучій зъ Пôдзамча на возы, стоячѣ на головнôмъ двôрци, и въ наслѣдокъ наѣханя машиністъ Кароль Шустеръ дознавъ загального потрясеня и, киненый въ кутъ машины, удару въ правый бôкъ, що переплативъ опôсля тяжкою недугою, а кондукторъ Вячеславъ Якобі упавъ зо ступеня вагона та выкрутивъ собѣ ногу. Причиною сего выпадку бувъ Кароль Гумель, котрый мимо наказу, не давъ знати зворотникамъ, що поѣздъ той має заѣхати на иншѣ шины.

— **Звѣрска мати.** До села Дорна Шара на Буковинѣ прийшла минувшого тыждня зъ Румуніѣ якась молода женщина и принесла на рукахъ немовля. Надъ вечѣръ пôшла она въ поле, а вôдтамъ за границю. Слѣдуючого дня надыбала жандармерія двохъ псôвъ на поли, що догрызали тѣло того немовляти. Показало ся, що дитина мала затканый ротикъ глиною и такъ єѣ задушено, а опôсля покинено въ поли.

— **При копаню глины** въ Вителôвцѣ (на Буковинѣ) дня 4 с. м. обôрвавъ ся нагло кусень берега и присыпавъ въ ямѣ беручѣ глину двѣ жѣнки Явдоху Олинокъ и Пивлину Брандль. По вôдгребаню найшли вже лише мертвѣ тѣла обохъ нещасливыхъ. Се може послужити за пересторогу нашимъ людямъ, щобы при браню глины не пхали ся пôдъ пôдкопаный берѣгъ.

— **Въ заваленôй хатѣ.** Въ Баниловѣ молдавскôмъ коло Вашкôвцѣвъ надъ Черемошемъ завалила ся дня 4 с. м. несподѣвано хата селянина Семка Саламоника. Въ серединѣ находила ся его жѣнка Парашка и двоє дрôбныхъ дѣтокъ та всѣ они найшли пôдъ звалищами передчасный грôбъ.

— **Ще про поєдинокъ въ Бурдуєні.** Якъ вже звѣстно прийшло було межи покôйнымъ Бродскимъ а дромъ Медвеємъ до поєдинку черезъ жѣнку Бродского. Pester Lloyd подає теперь подробицѣ сеи справы. Поєдинокъ той бувъ пôсля згаданои ґазеты кôнцемъ супружного драмату, котрый розпочавъ ся передъ кôлькома недѣлями и вôдгрававъ ся по части въ Будапештѣ. Кôлька недѣль тому назадъ приѣхала була до Будапешту якась молода панѣ въ товариствѣ полкового лѣкаря. Пара та замешкала була зразу въ готели „Корзо“ а опôсля перенесла ся до готелю „пôдъ анґлійскою королевою“. Тымчасомъ наспѣла до будапештеньской поліціѣ телеґрама вôдъ Бродского того змѣсту, щобы тамъ слѣджено за его жѣнкою, котра безъ вѣдомости свого мужа выбрала ся въ дорогу и мабуть перебуває въ Будапештѣ. Бродскій просивъ въ телеґрамѣ, щобы жѣнку его наклонити по доброму, абы она вернула домôвь и не робити розголосу. Слѣдство провадивъ радникъ поліціѣ Шелей особисто и поліція сконстатувала незадовго, що згадана дама єсть дѣйстно жѣнкою Бродского а єѣ товаришь полковый лѣкарь дръ Медвей. Помôчь поліціѣ не придалась однакожь на нѣнащо, бо пара змѣркувавши, що поліція слѣдить за нею, выѣхала за границю. Бродскій довѣдавшись, що товаришемъ его жѣнки єсть дръ Медвей, вызвавъ его на поєдинокъ.

— **Морожене мясо.** Французске міністерство войны перевело ще передъ рокомъ пробы консерованя мяса за помочію великого зимна. Тѣ пробы выказали, що мясо можна переховати въ станѣ цѣлковитои свѣжости при певнôй якôйсь температурѣ навѣть черезъ 8 мѣсяцѣвъ. Лише при транспортѣ зъ ямъ ледовыхъ на мѣсце призначеня показали ся трудности зъ такъ законсервованымъ мясомъ.

— **Чорнобѣла любовь.** До Франкфурту прибувъ недавно вандрôвный музикантъ муринъ и выгрававъ серенады по публичныхъ мѣсцяхъ. А гравъ вôнъ не абы якъ, коли ажь пôдбивъ серце 16-лѣтнои Елізы Конрадôвны. За любовь вôдплативъ муринъ любовію тай ба! минувшого тыждня чорнобѣла пара десь щезла. Щастє однакожь нѣколи довго не триває. Найшли залюблену пару въ Бацель и перервали любовну идилю: єѣ завели до родичѣвъ а его — до Ивановои хаты.

— **Самоубійство зъ любови** Въ Берлинцяхъ на Буковинѣ отроила ся фосфоромъ 22-лѣтна дѣвчина, донька селянина Дубапа. Причиною того самоубійства була заведена любовь.

✝ Посмертнѣ вѣсти.

О. Ерастъ Перфецкій, приходникъ въ Шишкôвцяхъ упокоивъ ся сими днями въ 36-ôмъ роцѣ житя, а въ 10 ôмъ священьства. Вѣчна ему память!

Померли: Въ Станіславовѣ, Игнатій Лаврôвъ, учитель народный въ 28-ôмъ роцѣ житя и дръ Иосифъ Франкфуртеръ, мѣскій лѣкарь; въ Угневѣ, Евгенія Онишкевичева, мати бл. п. Игнатія Онишкевича, професора чôрновецкого університету въ 81-ôмъ роцѣ житя; Катерина Качмарикъ жѣнка пѣвця церковного въ Любачевѣ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 13 цвѣтня. Соймы ческій, шлескій, тирольскій и горицкій закрыто.

Монахôвъ 13 цвѣтня. Є. Вел. Цѣсарь австрійскій выѣхавъ вчера вечеромъ до Вѣдня.

Бѣлградъ 13 цвѣтня. Скупштину закрыто. Розôйшлась поголоска, що сими днями має бути скликана велика скупштина.

Петербургъ 13 цвѣтня. Станъ здоровля міністра Ґірса погôршаєсь чимъ разъ бôльше; послѣдну нôчь перебувъ неспокôйно, силы его чимъ разъ бôльше опускають, горячка зббльшаєсь. — Станъ здоровля Вышнеградского поправивъ ся такъ значно, що вôнъ мôгъ вже власноручно подати цареви просьбу о довшу вôдпустку.

Тульонъ 13 цвѣтня. Въ однôмъ домѣ дôстали всѣ мешканцѣ листы въ погрозою вôдъ анархістôвъ, що они пустять той дôмъ въ дымомъ. Одного анархіста арештовано.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКÍ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноѣ провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнѝ.	**4%** пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнѝ преміованѝ.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнѝ безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскѝ Облигаціи индемнизаційнѝ,
котрѝ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкориснѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякѝ вылъосованѝ, а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, якъ такожь купоны за готôвку, безъ вслякои провізіи, а противно замѣсцевѝ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить. 2

Австрійско-угорска
FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовѝ и господарскѝ обявы обширно и предметово.** Всежь при томъ можемо числити, що въ новой своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѝ на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѝ змѣстомъ числа **1 зр.**

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11.

При бôльшихъ замовленяхъ можливѝ уступки.

41

ВИНО! ВИНО! ВИНО!

Сотками осôбъ узнаный и похвальными листами почтеный складъ винъ натуральныхъ въ рôжныхъ родахъ, въ бутелькахъ, барылочкахъ и бочкахъ поручае торговля винъ

ЮАНА БАУМАНА въ Бохни.

Цѣны въ барылочкахъ 4 літровыхъ за послѣплатою, разомъ зъ барилочкою:

Угорске 1 барылочка, 4 літры 3 злр., 3 зр. 35, 3 злр. 85. **Самородни**, дуже радо купуване, 4 зр. 50, 5 зр. и высше. **Масляу** 2 путовый 6 злр., 3 путовый 7 злр. 50, старшій 9 зр. 50. **Токайске Авсбрухъ** 5 путовый 12 зр. **Есляуеръ червоне** 3 зр-, старше 3 зр. 25, лѣпше 4 зр. **Вино епископске** для хорыхъ и реконвалесцентôвъ покрѣпляюче 6 зр. **Майльберґеръ Аваб.** 3 зр. **Ґумпольдскірхнеръ** 3 зр. 50, **Vöslauer** бѣле або червоне 3 зр. 65. — Коньякъ францускій въ фирмы Barnett et Fils. — Барылочка 4-лѣтрова Fine Champagne 13 злр. 50. Grand fine Champagne 18 зр.

Адреса Юанъ Бауманъ въ Бохни.

Порто оплачуе замовляючій.

Цѣнникъ на бажане франко вôдворотною почтою.

ТУТКИ! 43 **БІБУЛКИ!**

Безъ обману!

Всякій, що курить, порôвнуючи зъ иншими выробами легко може ся пересвѣдчити, що лишень

тутки нелѣпленѝ „La Comete“,

выроблюванѝ машинами найновѣйшого системý,

є найлѣпшѝ и здоровлю нешкодливѝ

Прикметы: 1. Вузенькій рубець, и не коре ся пôдчасъ напыханя. 2. найлѣпша француска бібулка.

1000 тутокъ „La Comete“ въ рульонѣ зр. 1·20; 1 коробка бібулокъ „La Comete“, 60 книжочокъ, зр. 3.

Замовленя надъ 6 злр. высылаемо франко.

Ласкавѝ замовленя приймають

БРАТЯ ЕЛЬСТЕРЪ
ЛЬВÔВЪ

Фабрика, площадь Голуховскихъ ч. 2. Філія I, ул. Сикстуска ч. 3 Філія II, площадь Капітулы ч 3.

Складъ фабричный
коврôвъ и матерій на меблѣ,

пôдъ фирмою

ФИЛИПЪ HAAS и СЫНЫ

ул. Ягайлоньска ч. 3.

поручае богатый добôръ **тапетъ** въ найновѣйшихъ взôрцяхъ зъ вôдповѣдными повалами, вôдъ найдешевшихъ до найдобрѣйшихъ.

На жадане высылаемо взôрцѣ и беремо на себе вылѣплюване комнатъ за цѣну коштôвъ.

Телефонъ ч. 500. 156

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.